

dosledno trdile tudi vprihodnje; pozna je potrebnost našega ljudstva ne bodo opešale neutrudljivo delati za njega korist, v političnih zadevah pa, ne odvisne od nobene strani, nimajo vzroka niti se dobrikati na vzgor niti hliniti se na vzdol. Njim nikdar in nikoli oseba ni bila prva, potlej pa še le narod, zato v dolgem svojem obstanku nimajo preklicati ne ene vrstice, ki so jo pisale. Značajnost je njih geslo: redko blago sedanjega časa (404)!*

D o p i s i

Iz Kopra. (Vabilo.) V 9. dan nov. t. l. bode v Dolini občno zborovanje »Slov. učiteljskega društva za Koperski okraj«. Dnevni red: 1. Ogovor. 2. Zapisnik. 3. Jezikov uk v narodni šoli. 4. O okrajnih šol. svetih (govori g. Vrtovec). 5. Razgovor o matici, razrednici in o zamudniku. 6. Nasveti. G. g. društvenike prosimo, da naj za točko 5. blagovolijo omenjene zapisnike s soboj prinesiti.

Odbor.

Iz Celja. (Vabilo.) Učiteljsko društvo v Celji bode imelo svoje redno, mesečno zborovanje v četrtek v dan 2. nov. t. l. ob 11. uri dopoldne v okolški šoli po sledečem programu: 1. Zapisnik. 2. Poročilo poslancev k deželni učiteljski zvezi (g. Koderman). 3. Slov. glagol (g. Jarc). 4. Prva nemška slovnica in »slov.-deutsche Fibel« (g. Lopan). 5. Nasveti.

K obilni udeležbi vabi

Odbor.

S Krasa. Dragi »Tovariši«! vzadnjič obljubil sem Ti poročati o zborovanji učit. društva »Sežansko-Komenskega« v dan 12. t. m. na Brežini; tu tedaj, kakor sem obljubil! — Prvosednik otvori zborovanje s primernim pozdravom spominjaje se našega presvetlega vladarja z »Živijo« in s »Slavo«-klicem.

Pozdravil nas je tudi g. B., zastopnik slov. učit. društva »Koperskega«, ter obžaloval, da se ne morejo udeležiti njegovi kolegi radi zelo važnih občinskih volitev v Dolini, in vabi, da bi se pa mi v večem številu udeležili zborovanja v Dolini drugi četrtek meseca novembra t. l.

Po prečitani zadnjega zapisnika pové prvomestnik, kaj je učiteljsko društvo pri c. kr. okrajnem šolskem svetu ukrenilo glede zadnjih sklepov in s kakim vspehom. Užé zdaj se vidi, da ima naše društvo mnogo prijateljev in da je užé na najboljših nogah, posebno pa pod zdanjim čvrstim vodstvom, ker zabeléžiti imamo marsikaj lepega, kar se pod prejšnjim predsedništvom ni nahajalo.

Prvosednik priporoča začasnega tajnika g. Kosa, ker se je g. L. odpovedal; voli se tedaj enoglasno g. Kos.

G. K., učit. Sež., čita svoje jáko dobro sestavljeno poročilo, kako naj se učitelj ravna pri nedostatno nadarjenih otrocih. Glede tega poročila so se učitelji pohvalno izrazili in prvomestnik želi, da bi se taki spisi v »Tovarišu« obelodanili.*)

Pri drugem referatu g. Kosa v jako lepo umevnej, gladko tekočej slovenščini »o vedenji in lastnostih učiteljevih mej národem« vnela se je jako živa debata. Pohvalo žel je g. K., ka je i zaslužil, kajti videti je, da se v istini trudi in dela v prospeh národne omike. Jako zanimivo je bilo slišati debato pri učiteljevi lastnosti »národnost«. Poudarjalo se je, da učitelj »národnjak« ima veliko več vspeha v šoli, kajti rodoljub vedno z ljubeznijo in udanostjo do otrok in do jezika poučuje. A tu pa tam kaže se drugo mnenje. Menda se je nemški »Schulverein« užé tudi v Divačah vgnjezdil, kaj?

Predlagale so se razne reči. Vsled referata g. K. je predlagal g. H., naj učiteljsko društvo na dotične oblasti peticionira, da se vvedó v šolo otroci še-le sè 7. letom. Volil se je odsek, da pravila preduragači. Najvažnije je pa nek učitelj sprožil o listu »Šoli«, ker ustavil se je vsm šolam, razun biblijotek — Sežana-Komen — in en list pa bode cirkuliral po raznih šolah. Bog vé, kaj sta naša zastopnika ukrenila pri onej seji! Kaj neki nam bode »Šola« nadomestovalo?

Društvo se poteguje, naj se »Učiteljski Tovariš« naroča za biblijoteko, a ne vem, kaj naša zastopnika k temu porečeta, ker rad bi ju bil interpeliral nekdo, a ni ju bilo, ker eden je imel mnogo opravila, a tudi koleginji sta mu morali pomagati, o drugem se i tako nečesa ne sliši. Pri volitvah potegovala sta se oba, in tudi srečno prodrla, ker obljubovala sta »zlate gradove«, a zdaj ne pomolita ni najmanjše »fige«.

Gledé prov. učiteljev pred l. 1870. prosilo se bode, da se jim vračunijo i ona leta v penzijo, — pa tudi zdaj nastavljenim. — Društvo pristopilo je k »Glasbeni Matici«. — Sklenilo se je parlamentarno in zanimivo zborovanje sè »Živijo« in »Slava«-klici. »Na videnje« v Sežani!

Radovedni opazovalec.

*) Gospod poročevalec je obljubil, da ga pošlje v tatis.

Iz Notranjskega v dan 19. oktobra 1882. V zadnji »Tovarševje« štev. gosp. dopisnik iz Senožeč pohvalno omenja belih sol. tablic, ki jih je videl v Tržaški razstavi. Tudi mene so zanimivale one ploščice, ker so prav prilične in pripravne našej deci. Prav lične so iz popolnoma bele tvarine izdelane; modro so načrtane in imajo pripraven okvir ter niso niti premajhne niti prevelike in ne pretežke. Nalasež za take ploščice pripravljeni kamenčki pišejo črno, ker so mehkeji kakor navadni kamenčki; otroci ne dobé težke roke, zbrise se lahko in ker so bele tablice, se jim bolj vsaki madež pozná, kakor pri črnih, zato se otroci lažeje snažnosti privadijo.

Žal mi je, da nisem mogel poizvedeti ceno onih tablic in kamenčkov. Izdeluje jih pa: »k. k. ausschil. privil. Weisse Stein-Schreibtafeln aus der Ersten Pilsner Kunsstein-Fabrik von Em. Thieben in Pilsen«.

P.

Iz Postojinskega okraja. Z novo pričetim šolskim letom razširili ste se v našem okraji dve šoli: dvorazrednica v Knežaku postala je trirazredna, a enorazrednica v Knežaku preustrojila se je v dvorazredno nár. šolo. Potem takem nahaja se v Postojinskem sol. okraji za vsem zdaj 35 učilnic z 51 razredi. Izmed teh sol so 3 štirirazredne: v Postojini, Senožečah in Vipavi; 2 trirazredni: v Trnovem-Bistrici in Knežaku; 3 dvorazrednice: v Hrenovícah, Košani in Vremah; 27 pa je jednorazrednic, namreč te-le: Budanje, Col, Goče, Lozice, Nadanje selo, Matenja vas, Orehek, Ostrožno brdo, Podkraj, Podraga, Planina, Postenje, Prem, Razdrto, Slap, Slavina, Spodnji Zemon, Studéno, Subórje, Šenpeter, Šturija, Št. Vid, Trnje, Ubelsko, Vrbóvo, Vrabče in Zagórje.

Po zadnjem ljudskem štetju v 31. dan 1880. l. brojilo je naše glavarstvo 41.225 prebivalcev. *) Torej pride povprečno na več nego 800 stanovalcev (808:3) jeden učitelj in ako računimo število za šolo ugodnih otrok na okroglo 4800: potem je v pouk izročenihi jednomu učitelju povprek več nego 90 otrok!

— k. —

Iz Kaménika. (Dalje in konec.) Zda pride druga točka dnevnega reda na vrsto. Kaj ima učitelj storiti en četrť ure pred naukom in v prenehljajih mej posameznimi urami? O tem predmetu se je srečalo. Izžreban je bil g. Petrovec, učitelj v Čemšeniku. On pravi: Učitelj naj pride o pravem času v šolo, ter naj bode učencem v vzgled. Pazi naj, da učenci hodijo vsak na svoje mesto, ter se lepo pripravljajo za nauk. Posebno pri malih je treba paziti, ker se niso vtrjeni, ter naj jim dá dela. Opomni naj jih tudi, da ne smejo po poti postajati, ampak naj gredó mirno svojo pot. Pri večih učencih naj vadi gimnastične vaje; tudi naj zaznamuje mej tem časom zamude v razrednici. Prenehljaj naj bode tudi mej prvo in drugo uro, posebno pri malih, ki še niso zmožni toliko časa mirovati, ter potrebujejo počitka. Gospod Zorè meni, da naj se $\frac{1}{4}$ ure pred ukom v to porabi, da naj deklice prah pobrišejo, dečki pa gredó gobo zmočít. Mej posameznimi urami naj pa otroci potrebo opravljajo, da ne bode treba mej ukom ven hoditi, kar je zeló motljivo, tudi sobe naj se prezračujejo. $\frac{1}{4}$ ure pred ukom, misli g. Potrato, naj se malo ponavlja od strani učencev, učitelj naj pa se za uk pripravlja. Gosp. Letnar pa pravi, da naj učitelj slabejšim učencem kaj pomaga. Tudi otroke lahko opazuje na tihem, ter spoznava njihov temperament. Prav dobro bi bilo, da bi se učenci tudi mej prenehljaji ven peljali, da se ložeje opazujejo, kakšnega temperamenta so.

G. Pfeifer pravi, da otroci posebno radi tožijo mej tem časom, ko se z ukom preneha, učitelj naj pa tega ne porajta, ter naj tožitelje pokara in gleda, da pri svojih učencih sočutje goji.

Gosp. Javoršek pravi, da naj se mej uro ven hoditi dovoli le tistim učencem, katerim je potrebno iz zdravstvenih obzirov. On pravi, da jih s tem odvadi, da ne letajo mej uro ven, da vsak, kdor mej naukom ven gre, mora pisati malo nalogo. Lahkomisleže s tem zeló odvadi, a komur je v resnici treba, rad stori to nalogo. Gosp. Letnar pravi, izjema mora biti, komur je v resnici treba, takemu se mora dovoliti že iz zdravstvenih obzirov.

Gosp. Zorè pravi, da se ne more goditi, kar g. Javoršek pravi, kajti če je otrok zdrav, že počaka, a če je bolehen, je pa zadrževanje zelo nevarno, posebno pri tistih, ki so navajeni, da morajo iti.

Gosp. Mesner pravi, da jih on s tem odvadi, da jim pravi, da to ni moško, da morajo, kaj na-se držati, ker že niso več tako majhni, da to delajo le mali otroci, ne pa že tako veliki dečki itd.

Konečno besedo ima še g. poročevalec, ki pravi, da se strinja z vsemi debatnimi udeleževalci, le z gosp. Potrato ne, ki pravi, da bi se $\frac{1}{4}$ ure pred ukom moralo ponavljati, kar ni mogoče, ker otroci še le dohajajo. Mej vsemi nasveti mu pa ta g. Mesner-ja naj bolje dopade.

Kake vrednosti je za učitelja, da misli o psihologičnih prikazih pri učencih, in kako naj se vede, da spoznava otroški temperament. (Der Werth des Nachdenkens über psychologische Erscheinungen und das Verhalten des Lehrers gegenüber dem Temperamente des Schülers.)

*) Glej: E. Lah »Statistične črtice o Kranjskem prebivalstvu II.« — Lj. Zvon, VII. zvezek, 1882.

O tem predmetu govori gospodičina Franciška Vernè. Poudarja prav obširno, kako se spoznavajo otroci po temperamentih, kako je treba postopati pri posameznih otrocih, da se more prav vzgojevati in kake velike vrednosti je to za učitelja, kako pogosto opazuje otroško obnašanje.

Gosp. Kos meni, da bi bila gospodičina I. del svoje naloge zgrešila, a II. del je prav dobro in pohvalno izdelala. Samo to ni povedala, kako naj se dela, da se dober temperament izve.

Gosp. Vizjak pravi, da ni res, da bi otrok imel že naravne zmožnosti, ko pride v šolo, ampak da jih še nič nima, da se še le potem izbujaajo. G. Pfeifer pravi, da je poročevalka le bolj splošno obravnavala, na posamezne dele se pa ni toliko ozirala, posebno, kako se fantazija goji. On pravi dalje, čutov je več. Čut, ki učenca priganja k delavnosti, dalje estetičen čut, naravni in verski čut. Zadnja dva sta bolj združena, samo, da se verski čut bolj izraža v molitvi in pobožnosti. Kolikor je kdo bolj izobražen, toliko več sočutja ima. Vsak ima več sočutja do svojih in prijateljev, kakor tujih.

Misli imamo razburjene, če nam kdo nasprotuje, ter ga kregamo. Tudi je dobro, da je o sočutji veliko berilnih vaj. Gosp. Letnar pravi, naloga, o kateri govorimo, je zelo težavna, da bi se mogla popolnoma izpeljati, pa se vendar dá prav kratko odgovoriti, namreč: Če učitelj premišluje o psihologičnih prikazih, spoznava v kakem razmerji je pri svojih učencih.

Gospodičina poročevalka odgovori, da ni bila njena naloga, posameznih temperamentov obdelavati, ampak le splošno govoriti o psihologičnih prikazih.

Pri tretji točki pridejo na vrsto berila za prihodnjo šolsko leto. Poročevalec g. Čenčič. On obdeluje najprej Razinger-Žumrov Abecednik, ter hvali izvrstno razdelitev, tvarino i. t. d., ki se nahaja v tej knjigi. Omenja le, da bi se bil še polglasni e pred r^{om} smel ohraniti, ker v takih besedah, kjer se e popolnoma sliši, je težavno za prvence to izpuščenje; tudi niso vsi pisatelji v tem edini. Vezanje bi smelo tudi bolj trdno biti, ker o par mesecih je knjiga popolnoma raztrgana. Kar se tiče za revne učence, tudi ni prav vravnano. Založnik dá na vsako deseto knjigo eno na vrh za revne učence. Ker pa učitelji povsod ne naročajo sami knjig, temuč bukvovezi, se potem za revne ne dobi nič, ker bukvovezi imajo tiste knjige, ki jih jim založnik po vrh dá, za svoj trud, kar je tudi prav. Dalje poroča o II. in III. Berilu, poudarja obseg in razdelitev knjig, nujni prednosti in pomanjkljivosti. Mej drugim omenja tudi, da se ne nahaja v nobeni knjigi večih praznikov, kar je bilo v starih berilih, ker otroci so prav radi brali berila o velikih praznikih, kakor Božič, Velika noč, Binkošti in sv. Rešnje Telo.

Konečno nasvetuje knjige za posamezne oddelke oziroma razrede in sicer: Za enorazrednice: za I. oddelek spod. skupina (I. razred) Razinger-Žumrov Abecednik; za II. oddelek spod. skupina (I. razred) Drugo berilo; za I. oddelek zgor. skupina (II. razred) Drugo berilo in za II. oddelek zgor. skupina (II. razred) Tretje berilo.

Za dvorazrednice: I. oddelek, I. raz. Razinger-Žumrov Abecednik; II. oddelek, I. raz. Drugo berilo; I. oddelek, II. raz. Drugo berilo; II. oddelek, II. raz. Tretje berilo.

Trirazrednic ni v tem okraji. Za štirirazrednico: I. raz. Razinger-Žumrov Abecednik; II. raz. Drugo berilo; III. raz. Drugo berilo; IV. raz. Tretje berilo. Za ponavljajno šolo Tretje berilo.

Gosp. Petrovec pravi, da niso vse izdave pri berilih enake, kar zelo opovira pouk. Gosp. Jereb misli, da bi bilo dobro, da bi se na vsaki knjigi zaznamovalo, za kateri oddelek, razred ali skupino je knjiga.

Gospod Pfeifer želi, da bi bilo v II. berilu manj slovnične tvarine, a toliko več v III. berilu.

G. Golmajer graja, ker se cesarska pesem zmiraj izpreminja, v eni izdavi so take besede, a v drugi zopet drugačne; tudi nasvetuje, da bi se razun Razinger-Žumrovega Abecednika tudi rabil Miklošičev, ki so ga imeli do zdaj največ po šolah na kmetih. Tudi je on zoper menjavo knjig med letom. Debate o tej stvari so se še udeležili gg. Javoršek, Mesner, Letnar. Konečno se je določilo, da se smeta oba Abecednika rabiti. Kjer se rabi Miklošičev, velja ta za oba oddelka I. razreda oziroma skupine. Potem je še poročal gospod Javoršek o učnem načrtu za ponavljajno šolo, katerega sta izdelala z g. Golmajerjem vkupno. Uravnan je tako, da bodo v dveh tednih prišli vsi predpisani predmeti na vrsto. Oziralo se je največ na jezikov in računski nauk. Gg. Trost in Pfeifer želita, da bi se računstvu več časa določilo.

Zdaj še g. Javoršek, prvomestnik bukvarničnega odseka, poroča o stanji, dohodkih in stroških okraj. učiteljske bukvarnice.

Dohodki so bili 87 gold. 46 kr., stroški pa 77 gold. 53 kr., tedaj je še ostanek 9 gold. 93 kr. Nasvetovale so se še razne slovenske in nemške knjige, tudi, da bi se zapisalo v Slov. Matico.

V odsek za oskrbovanje so bili izvoljeni gg. Javoršek, Golmajer, Pfeifer, Letnar in gospodič. E. Gerkman, v stalni odsek pa gg. Golmajer, Mesner, Javoršek, Letnar in Čenčič.

Gospod Javoršek predlaga, da bi se naprosil slavni c. kr. dež. šolski svet, da bi blagovolil izdati zapisnik bukev za šolsko bukvarnico, katere bi bile vsled ministerskega ukaza dnó 12. julija 1875 za mladino pripravne. Se enoglasno vzprejme.

Gospodičina Vernè predlaga, naj bi se pisma, ki se tičejo učitelja, zapečatila, ne pa nezapečateni po slugih razpošiljala, kateri potem okrog kažejo, če je učitelj kak nos dobil.

Dnevni red je dovršen. Gospod predsednik poprime besedo, ter se zahvaljuje za potrpljenje in udeležbo pri obravnavah, ter pravi, če se ozre na vsa letna zborovanja, mora z veseljem izreči, da se je šolstvo zelo zboljšalo. Pri vsakem zborovanju so se obravnavale reči, ki so bile velike važnosti za vse šolstvo. Okrajna učiteljska bukvarnica se je zelo narasla z najboljšimi pedagoškimi knjigami. Priporoča učiteljem, da naj bojo stanovitni, zvesti v izpolnovanju svojih dolžnosti, ter naj imajo veselje do svojega poklica, ter končá zborovanje s trikratnim klicem na Nj. Velikanstvo in s cesarsko pesmijo ob 1 uri popoldne.

Od Šent-Jernej. V dan 16. oktobra t. l. smo imeli ob 8. uri zjutraj šolarsko sveto mašo k sv. Duhu za srečni začetek šole. Po sveti masi smo vpisovali otroke v pričo gospoda Karola Rudeža, kraj. šol. predsednika. Vpisalo se jih je novincev nekoliko čez 60, a bodo pa še dva do tri dni zmiraj novi prihajali. — Poprejšnjih otrok je pa še okoli 300. — Imeli jih bomo gotovo zopet čez 400 vseh za vse tri razrede. Čudno je pa vender, da sva samo le dva učitelja tukaj. Poprejšnja pridna učiteljica, gospica Kristina Zadnikar, se je službi odpovedala, in tako je naša šola brez tretjega učitelja. Bilo je to vse o pravem času naznanjeno višji oblasti. Služba je bila do 10. septembra t. l. razpisana. Prosilcev je bilo dovolj, ali začeli smo šolo, pa ni od nobene strani sporočila, ali pride kdo sim za učitelja ali učiteljico. — Težko je drugim učiteljem supliranje, toliko bolj, ker sem posebno jaz prejšnja leta imel to neljubo delo, da sem moral namestovati, ter sem s tem si naklonil nevarno bolezen, in zdaj, hočeš ali nočeš, prositi sem mogel za odpust, katerega sem imel dva meseca. Včeraj pa sem zopet začel šolo bolehen, še ne popolnoma zdrav, in zopet moram tretjega učitelja namestovati za drugi razred. Čudno se mi zdi; pa ne, ko bi bil ali užé bila vzprejela dekret katera oseba za v Šent-Jernej, pa morda ne pride prej nego prvega prih. m., da bode koj plačo potegnila. Nova postava, ki učitelje lahko »Aus Dienstesrücksihten« prestavlja, je tudi prenaradila, da učitelj plačo dobiva še le potem, ko je užé prvega začel učiti. Če je temu tako, bi bilo skrbeti našim poslancem, da se ona postava predela zopet tako, da učitelj koj od dneva, ki ga je nastopil, svojo redno plačo dobiva.

Ko se mi je ta novica pripovedovala, me je navdala nejevolja tem več, kar sem se pred tremi leti za našo poprejšnjo, gotovo marljivo in izvrstno učiteljico Kristino Zadnikarjevo potegoval, da bi plačo od 15. okt. do 1. novembra taistega leta dobila; pa se mi je odgovorilo, da bi kot nadučitelj moral vedeti postavo, da gre učiteljem plača še le od prihodnjega prvega meseca. Meni je bila dobro znana nova postava, pa mislel sem si: poprejšnja učiteljica je vzprejela plačo za pretečeni mesec, ko so bile počitnice, zdanja pa, ki poučuje, mora 14 dni zastoj poučevati, to jo nekako čudna razmera. Prihodnost bo že pokazala, kako je s to rečjo.

V zadnjem »Uč. Tovarišu« je bilo omenjeno o belih tablicah za šolo. Videl sem jih tudi jaz v razstavi v Trstu, ki so mi zelo všeč. Hotel sem jih nekaj kupiti za mojo šolo, pa so mi rekli, da si jih lahko naročim. Rabimo jih v šoli!

H sklepu izrekam se pristréno zahvalo veleč. gosp. Iv. Lapajne-tu, ravnatelju meščanske šole v Krškem, kateri mi je 15. preteč. m. podaril in poslal knjig in raznega blagá za šolo in učence, kar nam bode vsem prav dobro ugajalo. Bog mu plačaj! Jan. Sajč.

Iz Šiške pri Ljubljani, 18. okt. — Včeraj se je vršila pri nas redka slavnost; začénjali smo novo dvorazredno šolo. Vihranje zastav na šolskem poslopji in v čitalnici ter pokaanje topičev ob 8. uri zjutraj naznanovalo je tukajšnjim prebivalcem ta imeniten dan. Ob 10. uri šla je šolska mladina z učiteljema v cerkev, kjer so oo. frančiškani slavnost začeli z »veni sancte spiritus!« V cerkvi se je zbrala velika množica ljudi, vkupni krajni šolski svet in c. kr. okrajni glavar pl. Wurzbach. Po molitvi k sv. Duhu šla je mladina in vsa zbrana množica v procesiji v novo šolsko poslopje, katero je bilo jako ukusno okinčano ter nad vhom nosilo primeren napis: »Vse za vero, cesarja, domovino!« Za tim so oo. frančiškani šolsko poslopje po navadnem obredu blagoslovili; potem g. pl. Wurzbach zbrane ogovorí v čistej slovenščini ter kaže imenitnost in svrlo šole, zahvaljuje se krajnemu š. svétu, posebno pa še županu g. J. Knezu

za njegove velike zasluge pri zidanji nove šole ter konečno učitelja opominja na točno izpolnjevanje njenih dolžnosti. Na koncu govora se spominja presvetlega cesarja in njegovih modrih postav, ter zakliče: Bog poživi cesarja F. J. I! Navdušeni večkratni »Živijo« so odmevali po šolskih sobah. Za njim govori predsednik kr. š. svetu, g. J. Knez. Omenja Gallé-ta in Matijan-a iz Gornje Šiške, ter se jima zahvaljuje za vsestransko uspešno podpiranje ob času zidanja; zahvaljuje se pa tudi c. kr. okrajnemu šolskemu svetu za njegovo dobrohotno podporo rekoč, da bi brez te ne bilo lahko mogoče že letos odpreti mladini toliko zaželenega svetišča. Na zadnje izročuje šolo učiteljema s prošnjo, naj bi ona skrbela za pravo vzgojo otrok ter na podlagi krščanstva budila v njih ljubezen do cesarja in domovine. — Nadučitelj g. P. U. v imenu obeh učiteljev odgovarja, da ga veseli prevzeti izročeno mu novo šolo, ter da se bo vedno prizadeval, natanko izpolnjevati postave presvetlega našega cesarja, ter da hoče v vsem zvest ostati podani prisegi. S tem je bila slovesnost v šoli dokončana.

Po dokončanejši šolske slovesnosti gre mladina v vrsti k sv. maši, pri kateri so se posebno odlikovali vrli pevci in pevke iz Šišenske čitalnice. Slava jim! — Potem pa se je začelo za mladino še le pravo veselje. Blizu 120 otrok zbralo se je v gostilnici pri g. Knezu, kjer so dobili primeren zajutrk, da si ohranijo v živem spominu dan slovesnega odprtja lepe nove šole. Ganljivo je bilo videti, kako požrtvovalno in uljudno je gospa Knezova s svojo ljubeznjivo hčerko zbranim malim otrocičem stregla. Mladina je kar strmela in se popraševala: »Kaj bode večkrat tako?« — Mej tem pa, ko se je mladina zvonj radovala, zbralo se je mnogo gostov v sobi k skupnemu zajutрку. Plemenitemu g. Wurzbachu izreka se tu še prisrčna hvala, da se je udeleževal te slavnosti in jo povikševal s svojo navzočnostjo. Udeležila sta se te slavnosti tudi dva učitelja iz Ljubljane, g. A. Praprotnik in g. Fr. Grkman. Pri dobro obloženem zajutрку vrstile so se mnoge prav mične napitnice novi šoli in njenim prijateljem in podpornikom. Vrli pevci in pevke pa so slavni dan slovili s prekrasnim svojim petjem. Vsem skup — vrlim pevcem in pevkam kakor tudi blagi, domoljubni Ančnikovi hiši bodi za povikšanje te lepe slavnosti prisrčna zahvala!

P. U.

Iz Ljubljane. Nove šolske okrajne nadzornike je g. minister bogočastja in uka za Kranjsko imenoval, in sicer za Postojnski šolski okraj nastavljen je g. Janez Thuma, nadučitelj v Postojini; za Kočevski šolski okraj g. France Spintrè, nadučitelj v Kočevji; za Krški šolski okraj g. Mihael Wurner, gimnazijalni profesor v Ljubljani; za Kranjski šolski okraj g. Henrik Pirker, gimnazijalni profesor v Kranji; za mestni šolski okraj Ljubljanski g. Leopold vitez Gariboldi, profesor na c. k. izobraževališči za učitelje v Ljubljani; za šolski okraj okolice Ljubljanske g. Vincencij Levstik, nadučitelj na Vrhniki; za Litijški šolski okraj g. Beno bar. Taufferer; za Logatski šolski okraj g. Fr. Gerkman, učitelj na c. k. vadnici v Ljubljani; za Radovljški šolski okraj g. Silvester Kešè, dekan v Begunjah; za Novomeški šolski okraj g. Jakob Vodeb, profesor na c. k. izobraževališči za učiteljice v Ljubljani; za Kamenjski šolski okraj g. Andrej Žumar, ljudski učitelj v Ljubljani, in za Črnomeljski šolski okraj g. Anton Jeršinovec, nadučitelj v Črnomlju.

— Učiteljske preizkušnje v oktobri dobi bile so tu od 23. do 29. t. m., za katero so se oglasili: za ljudske šole gospodje: Jernej Černè, zač. učitelj na Vrhniki; Jakob Dimnik, začasni učitelj v Postojini; Viljelm Gebauer, zač. učitelj v Trzinah; Stefan Jelenec, pomožni učitelj na Ubelskem; Josip Petrič, pomožni učitelj v Preloki; Josip Pintar, pomožni učitelj v Sromlah na Štajerskem; Josip Svetina, zač. učitelj v Šmarji; France Trost, zač. učitelj v Vodica; Leopold Vozlaček, zač. učitelj v Kopanji; potem gospodičine: Marija Arrigler, zač. učiteljica v Zgoranjem Logatci; Marija Blahna, zač. učiteljica pri Stari Cerkvi pri Kočevji; Ana Costa, zač. učiteljica v Planini; Julijana Gula, zač. učiteljica v Dovskem; Ema Raunacher, učiteljica na privatni deški šoli v sirotišnici v Ljubljani; Jadviga Rosina, zač. učiteljica v Črmošnjicah; Avguste Schliber, zač. učiteljica v Gornjem gradu na Štajerskem; Matilda Schott, namestnica v St. Juriji na Štajerskem. Za ljudske in mešanske šole: Anton Lapajne, zač. učitelj v Ribnici; samo za mešanske šole: Šimen Šinkovec, def. učitelj v Stadlu na Štajerskem. Iz mej teh eden ni prišel k preizkušnji, dva pa sta mej preizkušnjo odstopila; dva učitelja in dve učiteljici so dobili spričevalo št. II., štirje učitelji in pet učiteljic dobili so spričevalo št. III. in dva učitelja in ena učiteljica pa spričevalo št. IV.

— Odbor »Slov. učit. društva« je imel 5. p. m. sejo, katere se je udeleževalo tudi več gg. učiteljev iz okolice. Določilo se je, da se bodo v društvu priredila pedagoško-znanstvena predavanja. Natančneje o tem bode ukrenil odbor, ki se zniže 9. t. m. ob 2. uri popoldne pri prvosedniku.

— Javna predavanja na korist »Národní šoli« bodo se po sklepu slavnega literarnega in zabavnega kluba priredila v prihodnjem postu. To domoljubno nalogo prevzeli so gg. profesorji Senekovič, Šuklje in Wiesthaler. Slava jim!

Premembe pri učiteljstvu.

Na Kranjskem. G. Val. Burnik, učitelj v Dvoru, imenovan je nadučiteljem v Kameniku, g. Jos. Franke pa nadučiteljem v Stopičah; na drugo uč. mesto v Stopiče pride g. Cetelj. G. Mih. Kos ostane zač. v Krašnji; ravno tako tudi gđc. M. Gula v Dovskem. G. g. Jak. Furlan in J. Krulec sta pomožna učitelja, prvi v prvi, drugi v drugi deški mestni šoli, gđc. M. Kobilica pa v deklški mestni šoli v Ljubljani. Namesto gosp. Jan. Jegliča v Kranji, vmesten je g. Jak. Ukmar, učitelj v pokoji.

Na Štajerskem. G. Gust. Vodušek, podučitelj v Teharjih, imenovan je nadučiteljem v Globokem; gđc. K. Peer, def. poduč. v Petrovčah; g. Al. Grögl gre iz Brazlovč, kot pom. poduč. v Prožin. Novoizšolani Mariborski uč. pripravniki so nastavljeni: g. Jer. Črnko poduč. v Jarenino; g. Bl. Tominec, poduč. v Šent-Il pri Mariboru; Al. Kristl, začasni učitelj k sv. Martinu na Pohorje; g. Jos. Moder, poduč. v Šent-Jurij na Pesnici; g. Fort. Sadú, zač. učitelj v Šent-Jurij na Ščavnici; g. Jos. Svetlin, poduč. v Kamenico; g. A. Vogrinec, poduč. v Središče, g. L. Vogrinec, poduč. k sv. Barbari pri Vurbergu; g. Iv. Hauptman, poduč. v Ormuž. G. Jos. Seyfried gre od sv. Ane kot pom. uč. na novo šolo na Ščavnico. — G. M. Guzej, poduč. v Makolah, umrl je v 29. dan sept. t. l. v Gradci, 20 let star. N. v m. p.!

Na Goriškem. G. Ivan Mercina, izprašan meščanski učitelj in ud c. k. Goriške izpraševajske komisije za ljudske in meščanske šole, postal je stalni učitelj na c. kr. deški vadnici v Gorici.

Razpis učiteljske službe.

Na enorazredni ljudski šoli v Koblji (Köbl, p. Konjice — Gonobitz) oddaja se učiteljska služba IV. plačilnega reda s stanovanjem. Prošnje, v katerih se mora tudi dokazati, da prosilec zna slovenski, pošiljajo se do 15. nov. t. l. c. k. okrajnemu šolskemu svetu v Konjicah.

C. k. okrajni šolski svet v Konjicah

v dan 19. oktobra 1882. l.

Prvosednik: *Haas* s. r.

Slavnim vodstvom ljudskih šol in krajnim šolskim svetom priporočamo svojo

veliko zalogo vsakovrstnega šolskega blaga,

šolske knjige, učne pripomočke in razne pisalne priprave ter zagotavljam, da bomo p. n. gg. naročnikom pošteno in cenó postregli.

Janez Giontini

v Ljubljani.